

BORSSZEM JANKÓ

A MUNKÁCSY KEPE ELŐTT.

- Némös munka ez, Julis! Néköm letjobban tetszik benne a Krisztus. Hát néköd?
- Néköm meg letjobban tetszik ott a szüz anya a kis Jézuskáva!

Szövetségeseinkhez.

UJABB német heinzegek,
Ujabb német bambaság,
No, de azért ijedtében
Nem fordul föl a világ.

Kordában van tartva otthon
A derék Német Mihály,
Azért ha az epe bántja
A szomszédba kiabál.

Otthon úgy traktálja Bismarck,
Mint a lánczravert ébet
S az az ura talpát nyalja,
Mást — csaholva fenyeget.

Jámbor német uraságok,
Ugyan kár lármáznokok,
Kár lesz ránk elpuffogatni
A ti puszkaporotok.

Hallottátok, hogy a muszka
Generális mit beszél?
Nem tudjátok, hogy ti rátok
Melyik felől fúj a szél?

Ránk is az tör, a ki rátok,
De az minket megböcsül
S ellenség helyét szivesebben
Látna szövetségeseül.

Jó lesz nektek, hogyha majdan
Kitör a nagy zivatar,
Ha veletek egy sorban küzd
A szabad, a hős magyar.

Ne bántsad a magyart, német,
Nincs annál hivebb barát!
Már is így sóhaj — s e sóhaj
Szégyenítő vád reád:

»A muszkát, az ellenséget
Valahogy csak leverem,
De a szövetségeseimtől
Ments meg uram istenem!«

Vallomás.

Néha megesis az emberen az a kellemetlenség is:
hogy a nyulból léssen jáger.

Rohonczy Gida.

Lyubibratics levelei.

I.

Az „Egyetértés“ szerkesztőségéhez.

Dulna-planina febr. 28.

Tisztelt elvtárs!

ÖSZÖNÖM szivességét, hogy felhívásomat a magyarokhoz közölte. El vagyunk ragadtatva attól a bátorító, buzditó és lelkesítő magatartástól, melyet a szélsőbal részéről tapasztalunk. Épen most hívok össze egy gyűlést, melyben indítványozni fogom, hogy a főbb korypháusokat válaszzuk meg tiszteletbeli orrmetszőknek és disz-polgároknak.

Öleli-csókolja.

LYUBIBRATICS.

II.

Somsich Pál urnak.

Jo—Han febr. 27.

Kedves Pali!

Nem ittam ugyan még veled brudersaftot, de tegezlek és Palinak nevezlek, mert délszláv szivem örömpesze tapasztalja, hogy barátunk vagy.

Nevedet a guzlák pöngetése mellett balladák dicsőítik.

Gladstone és te!

Tres faciunt collegium!

Hadd legyek a harmadik én.

LYUBIBRATICS.

ŠUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Korrupciós vita és 3 óráig tartó ülések.

Ez sok egy magyarnak.

Egy magyar képviselőnek még több.

Nem állom ki,

Szököm.

— Pakolj Pista!

ZENE.

— Epen most jelent meg —

a »Harmonia« kiadásában

Magyar délszláv testvériségi induló.

Szerzette

és Stoján Kovacsevics urnak tisztelettel ajánlja

Somsich Pál.

Tiltakozás.

AZON rólunk elterjedt hír ellenében, mintha mi eddig viselt török kaftánunkat eldobtuk és szláv köpönyeggel föleseréltük volna, kijelentjük, hogy e hír tökéletesen alaptalan, mert a köpönyeg a régi, mi azt még mindig viseljük, csak éppen kifordítottuk. A köpeny kifordítása pedig nem köpenyforgatás.

Mocsáry és Helfy,
a szláv-magyar párt kigondolói.

Felirat.

Mo sáry, Somssich és Helfy uraknak.

Lelkes hazafiak!

RVENDEK megtérésteken.

Szép tőletek, hogy vén korotokra beláttatok az omladina elveinek igazságát.

Fognak ugyan következetlenséggel vádolni a gonosz kormánypártiak, de ne törődjetelek velem.

Nektek minden szabad, mert ellenzék vagytok.

Ti egy nap háromszor is válhattok friss fehérneműt és friss elveket.

Azért mégis következetesek maradtok.

Különben akármilyen vádakkal illetnek, vigasztaljon a tudat, hogy magas tetszésemet szerencsések voltatok megnyerni.

Intézkedtem, hogy a »Zasztavá«-ból egy ingyempéldány czimetek alatt megindíttassék.

MILETICS SVETOZÁR.

Tönődések.

(Seifensteiner Solomentul.)

A herr fiu Monkácsi elvesztete az üvé ordók. Minek is neki ordók. Az üvé Krisztus ülég érdemjel.

Nem van hiába, hoid a monkácsiak olejan böszkék a Monkácsira. Árpád otin is a legkitönőbb magyar, a ki Monkácsen látta először Magyarországot.

Hoid az a generál, Skobeleff mért nem marata otthon, ozt nem értek. Moszáj todni a párisiaknak is, hoid ii milen bolond?

Külömben nem todom, hoid nem job-e még az olejan generál, oki blamiroza mogát békében, mint az olejan, oki blamiroza mogát háboroba?

Foresa, hoid a czirkomspektos szászok foltonosan izgatják elenönk Németországba. Hoidha olejan körültekintők, mért nem ed kicsikét belátók is?

Mindenki tartsa meg az üvé naczionalitét, azt mangya a Schulverein. Szeretném todni, hoidha mi nem tanolnánk németul, a németek se nem tanolnák mogyorul: akkor miféle nyelven beszélénk mi egy mással?

Liszt Ferencznel.

I—czy Gy—ő. Eljöttem, hogy a következetlenség vádjával illessem a mestert!

L. F. Comment ça? De quoi, de quoi, de quoi?

I—czy Gy—ő. Ha azt méltóztatott predikálni a könyvecében, hogy »karddal az ökölben kell a zsidót kikergetni az országból!« . . . nem tudom, a magyar nemzetől kapott dísz fringiót mért löggatja a fogas és mért maratja a rozsdával!?

L. F. (eltünődve.) Hm — hm! — Mein Vortrefflicher Iszdottzi . . . wir wollen sehen, was sich thun lässt

HIRDETÉSEK.

Száz arany
egy elnyomott
svábert

a kit megmentessünk.

Deutscher Schulverein.

Kerestetik egy
Augias istálló.

Mennél tartalmasabb
annál jobb!

Rohonczy Herkules.

† Julián pap.

— Saját Vámbéri Árminunktól. —

NE ismerné Julián pap hírét, aki IV. Bélától kiküldve, 1234-ben fölfedezte Afsziában a magyarok őshazáját? Nos, ez a Julián nem létezett soha. Hazugság az egész, üres mendemonda. Ne ámítsuk magunkat. Hiszen a ki őt állítólag kiküldte: IV. Béla, maga sem létezett. Az a »IV« nem római négyes, hanem a kopisták által hiányosan irt »N«: Tehát nem IV. Béla az, hanem »N. Béla«, a mi nem jelenthet egyebet mint: »Névtelen Bélát«, latin forrásokban megfordítva »Béla Névtelen« — innen »Béla Névtelen jegyzője«, ami nem a jegyzőt, hanem Bélát mondja névtelennek. A »Névtelen« név ugyanis elég gyakori, hisz épen most is Sansnom-ra változtatta regényében Zola Emil a betiltott Duverdy nevét. Hanem ezt csak mellesleg hozom föl, annak bizonyosságául, hogy minő tévesek a régi írások.

Dologra tehát! A mi rögtön megkapja figyel-műnket: az évszám. 1234! Ilyen arithmetikus rendbe szedett évszám a történelemben elő sem fordul. Lát-szik, hogy ügyetlen koholmány. Még ha 1342 volna, vagy 3241, azt elhihetnők, de 1234, — azt akár folytatni lehet 1234567890-ig... Lehetetlen továbbá az is, hogy Julián gyalog tette volna meg a 158 napos utat. Hiszen ez már távgyaloglás volna, tudjuk pedig, hogy a távgyaloglások divatja hazánkban még csak néhány éves. Julián utja, a vatikáni kézirat szerint, Bulgárián vitt volna keresztül, ... 1234-ben, holott Bolgárország csak 1878-ban alakult meg, hajdan Pontus Euxinus volt. Az meg pláne képtelenség, hogy a középső Volgavidékre ért volna, mert az orosz földrajzok egyhangulag erősítik, hogy csak felső és alsó Volgavidék van, de középsőt nem emlegetnek sehol. Továbbá mi legyen az a »Nagy-Magyarország«, melyet Julián elért volna? Nagy-Magyarország föltételez egy Kis-Magyarországot, ilyenről pedig a földrajz mitsem tud, pedig ha ilyen volna, bizonyosan fölemlitene, valamint a történelem. A magyarok mellett szól az ugynevezett »magyarkák«-ról is, amint a Lech melletti csatából hazamene-külteket idehaza neveztek. Különben a rendelkezésemre álló tatár és egyéb kutyafejű történészek szerint, az akkori mongol bejelentési hivatalnál a Julián név elő sem fordult. Említ továbbá Julián Vela és Bundaz nevű helységeket és nem is sejtji, hogy azok nem is helységeek, hanem Vela egy mostan is élő olasz szobrász, Bundás pedig egy becsületes magyar komondor Ujpesten, melyet személyesen ismerek. Nem csekély oktalanság az is, hogy Juliánt az ázsiai magyarok megértették volna, holott 500 évvel előbb ép azért váltak el egymástól a magyar testvérek, mert nem értettek egyet. Julián szerint az ázsiai magyarok vért is ittak: ez nyilván »bikavér« lenne, a mely magyar bor, de bizonyos, hogy a magyar borkereskedés iránya akkor Afszia felé nem ment. Mindezen nyomos érveknél fogva azt állítom, hogy Julián pap nem létezett soha, az ázsiai

magyarokat nem látta soha és hogy az egész vatikáni kézirat ügyetlen koholmány, vagy pedig szatira a Marco Polo utazásaira.

Nyílt levél.

Tisztelt szerkesztő ur!

Fogd itt e kardot — e kardot!

A gerolsteini hercegnő ez ismert dallamát énekelve tiszteltetek meg honfitársai török sympathiáik jeléül egy szép szablyával. Azóta nagyot fordult a világ Magyarországon: akik a revancheért kivüldgítettek, most Lyubibratiescska fraternisáznak. Nemsokára az ő nagy Sioján Kovásevichük számára díszkardot is kell küldeni. Hogy a gyűjtés kellemetlenségétől megkíméljem, van szerencsém a nekem adott kardot rendelkezésükre bocsátani.

Kiváló tisztelettel

Abdul Kérím.

Nők a vivóteremben.

A múlt héten a következő sorokat vettük:

»Carl Ede, helybeli jónevű vivómester, termében april elsejétől kezdve a rapier (fleuret) és törvívásban tanfolyamot nyit hölgyek részére.

A tanfolyamban 9—10 éves hölgyek is részt vehetnek és pedig 4—6-onként, vagy külön órákban. A növendékek fövétele márczius elsején kezdődik.

A férfiak párbajos dicsőségét megirigyelték tehát a hölgyek, s gyöngéd munkákhoz szokott kezeikbe aczelt ragadnak, hogy a férfivilággal e téren is győzelmesen kiállják a versenyt. A megcsalt nő a vitriól helyett nemesebb fegyverhez. kardhoz és vivótörhöz nyul s terc- és quartvágásokkal fogja megboszulni elrablott boldogságát. Reszkessen a férfi, aki eddig azt hitte, hogy rászedett imádoottjának legfőljebb csak a tiz körmével fog barátságtalan érintkezésbe jutni. Sutba kerül a hölgyvilág ezen ősi fegyvere, s gyilkos aczelhoz markol majd a rózsás kéz, hogy lekasabolja a nyomorultat.

Hány párbaj fog majd a jövő farsangon következni minden bál után, ha már most is (mikor pedig csak a férfivilág foglalkozik a karddal) annyi páros viaskodást szülnek a bálók?!

Lessük a lapok párbajhíreit. Gyönyörűséggel fogja azokat a közönség olvasni. Egy kis izleltető nem fog ártani:

*

Nyilatkozat. A Boronghay Inész kisasszony és Kenderfürthy Elek buszár-kapitány közt fennforgott ügy előttünk a lovagiasság szabályai szerint elintéztetett. Balaton Borbála és Cseppekövy Auróra, mint Boronghay Inész kisasszony megbizottjai. — Törösvári Tihamér és Ójtosi Limbus, mint Kenderfürthy Elek ur megbizottjai.

*

Nyilatkozat. Tulipán Rozália urhölgyet, aki Sódar Almos ur kihívását nem fogadta el, ezennel gyávanak nyilvánítjuk.

(A másnapi lapban.) **Nyilatkozat.** Alólirottak bizonyítjuk, hogy Tulipán Rozália asszony azért nem fogadta el Sódar Almos ur kihívását, mert időközben egy egészséges fiugyermeket hozott a világra. Özv. Hewrchevj Kleopátra s. k., idősb. Labancz Borbála s. k. okleveles szülésznők.

Párbaj a multban.

Párbaj a jövőben.

Lengendálfalvay-Kotlik Zirzabella a párbaj után.

A becsületbírótság (elnök: Posner Károlojos, tagok: Klárné, Csanyágyi Sándor, Császárné és Börzeviczy) két órai tanácskozás után kimordják, hogy Murok Elemér köteles megverekedni Baczur Tercsivel.

Párbaj egy hymenhir miatt dr. Pr—m J—f és Nyavigás Pulsatilla gyógyszerész-hölgy között, mint a kit a »Föv. Lpk«-ban Szlupák Aladár jegyese gyanánt irt ki. A doktor ur orra megsebesül, a kisasszony a segédje karjaiba ájul, de a másik segéd: Vad Rózsa urhölgy nem tágit és azt követeli: »harmadik vérig!«

Apró hírek.

⊙ Csak most sült ki, amidőn Munkácsy elvesztette a rendjeleit, hogy ő voltaképen dekorációs festő.

* * *

* Mikor Skobelev első beszédét tartotta, büntetésből Párisba küldték, a második beszéde után meg büntetésből hazahítták. A külhatalmak hír szerint a czárhoz fordultak, hogy tábornokát ne büntesse meg ily kegyetlenül.

* * *

> Még sincs vége. A krach következtében a Tisza »árfolyama« is annyira leszállt, hogy még mindig al parin (a szempont) alól áll. A helyzet kétségbeesztő. Ha isten nem könyörül, úgy az idei »osztalék« (egy kis árvíz) elmarad.

A m. kir. fővárosi adóhivataltól.

Munkácsy Mihály, jelenleg budapesti lakos, ezenél hivatalos szigorral felszólítatik, hogy 18 év óta hátralékban maradt adóját, és pedig:

mint a »Mégváltó« festője, a közmunka megváltási (robot) adót, 18 évre, 2-2 frtjával	frt 36.—
mint a »Siralomház« festője, a Siralomház béradót	> 1,800.—
mint a »Tépéskészítők« festője, a neve alatt üzött tépésgyárért	> 3,600.—
mint a vak Milton festője, a vakok-intézete javára pótlék gyanánt	> 180.—
mint képerkesedő, a ki képeit eddig mind eladta, jövedelmi adót	> 18,000.—
mint folyton haladó művész, a ki tehát hátralékot sohasem fizetett, 18 évi hátralék gyanánt	> 1,800.—
mint Budapest legkeresettebb embere, kereseti adót	> 2,400.—
mint Rembrandt és Rubens elismert örököse, örökségi adó fejében	> 53,000.—
mint a francia-iskola tagja, iskolai pótlékot	> 11,500.—
mint be nem vallott számu ezüskoszoruk raktárát bíró ezüstárus, ezüstigazolási taksát	> 3,705.—
mint babérszörök birtokosa, tehát fűszerárus	> 1,231.—
mint Budapest község diszpolgára községi pótlékot	> 12,000.—
mint a még föl nem állított magyar műakadémia már platonice kinevezett igazgatója, jövedelmi adó fejében, az első évre	> 300.—
végre 18 éven át meggyülemlett késedelmi kamat fejében, pontos találmokra	> 10,000.—

azaz összesen o. é. frt 119,552. 0 krt

három nap lefolyása alatt a fővárosi adópénztárnál annál bizonyosabban befizesse vagy isten nevében lepingálja, mert ellenkező esetben mindennemű ingó és ingatlan javainak és rosszainak hivatalos lepecsételése és elárverezése lesz foganatba veendő.

Budapest, 1882. márczius 1-jén.

Zaplatyil s. k.

főv. adóbehajtó.

Illusztrált perrendtartás.

Nyomozási elv.

1. §. A kivételes bíróságokról.

6. §. Vitás elvi kérdések.

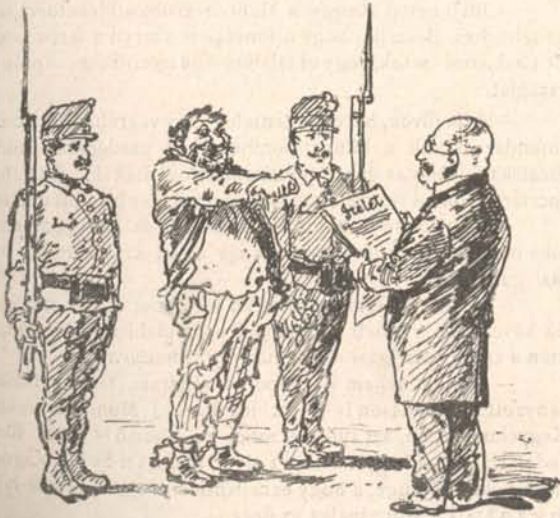
Ő, ti éhbetlen zsidók.

Hitelesített kivonat.

22. §. Ideiglenes elválás.

11. §. Az illetéktelen bírónak eddigi eljárása semmissé válik.

Végelválás.

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel kasznár urhoz.

Budapest, Palais Montrouge 1-er Janvier.

Ispán ur!

Tojáss, maga megint hanyatlik. Vetőmagra kér. Mért termeljek én vetőmagot? Mért fáradozzam én magamat öt hold here, vagy bököny, vagy rozsnyoque productióval? Ha én akarok vetőmagot, veszek egy schlusst.

És most figyelmezzem. Van nekem ismét egy nagy idée. Hogy az idej csámpás csikók 16 markosokra növelkedjenek, találtam egy ép oly practiquos mint génial módot. Ugyanis ezen cél elérésére a zableaukat és a tacarmagne saráglát olyan magosra kell helyezettetni, hogy a csikóknak minduntalan kell kapaszkodni, hogy a tacarmagne-t elérjenek. Ha ez egyszer megtörtént, egy gráddal megint följebb emeltem a saráglát és így a csiqueank fölfelé növekvésének nemcsak tért nyitok, de ösztönzöm rá őket.

Nu Tojáss, tanult maga ilyent Hohenheimban?

Ezen oxerü renczerrel nyólnék a csikók, és telivér formájú lesznek és karcsuk, mert a buzaszalma bőrt s csontot nevel, de aquadailozza a kövéredést, mert csak is a takarmányozási tabellában tudományosan kiszámított széna értéket kapják apró szalma-portiókban.

Nu, Tojáss? Nem ájulja el magát?

Utolsó levelének és az ahhoz bemellékelt mult évi statisztikai kimutatásának egy csöppet sem örültem. Udj látom, hogy a tyukok kevesebbet tojtak tavál, mint az elmúlt esztendőben, míg a béresnök szaporasága kétségbeesztő mérveket ölt. Hová vezet ezt majd, Tojáss? Maholnap annyi lesz pusztámon a jerek, hogy jerekerttet kell állítani, holott én azt akarom hojd csak j o m ö l c s - k e r t legyen ott.

Fájdalommal veszem tudomásul a hirt, hogy az Árpád urfinak legkedvenczebb háta paripája a »Richelicu« egy szemén egy idő óta keveset lát. De csak nem kívánhatja tülem, hogy egy szemorvost küldjek le directe? Ide zárva küldök le ócska zwikerjeimből egy exemplárt, tegyen föl a »Richelicu« szemére. Ha annyi számár viselhet most zwickert, akkor bizonyosan neki is használni fog.

Ad vocem ló! Itt eszembe jut nekem a nagyságos Asszony, mely mogára szürnyen fel van hozva a túró és tejküldemény miatt. Tojás megbalandult maga, hogy annyi vizet ünt a tejbe? Mire föl fizessek én a pusztai kutvizért — miut Eilgutért — annyi pénzt, mikor itt Donauvizet ünthetek hozzá? Nevetséges igazán! Asztánd nem értem, maga aztat írja Tojáss, hogy a schweizi tehének most olyan kevés tejet adnak és aztat hiszi, hogy valami házi tolvaj titkon feji őket. Hát hol van a maga szeme Tojáss? Mért nem vigyáz jobban? Ha kell, pecsé-

töljen le a tőgyeket minden este és extra állítson oda strázsának a tanítót, majd ezért fél véka kromplival fölmelem az évi conventionját.

Hodj az ökrök edj idü óta szomorók, azon maga csodálkozik Tojáss? Hát a mai krachos világban ki lehet vig! Szomoró vagyunk mi mindnyájan.

No csak legalább a nemesi birtokbul legyen nekem öröm. Igyekezzen Tojáss! Pá, vagyok máma poha hangolatba. Pá Tojáss!

Leereszkedő kézintéssel a maga nyájos nagyságos ura
DÁVID V. VÖRÖSHEGYI.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Mikor a Wittwinditsben, vagy a Garamiban muzsikál a cigány, jól figyelj: a csárdás után megeresztett tányérozás-kor valamennyi kozák randevut ad az »Itt«-ben, csak a balek plechel odabenn. A csárdást kivül röhögi át a fifig náczió.

— Jogász gyerek csak hónap elején antiszemita.

— Akkor tudom, hogy ünnepe van, ha filozoptert látok a Szidonban.

— Ha minden csillagot úgy ismernék, mint a hajnali csillagot, nagy astronomus volnék.

— Az olyan első éves egy hétig még hurczolja magával a köldök-zsinórt, melynek placzentájából én is szívok magamba egy kis erőt. De aztán csak el kell vágni, hogy legyen legyen a gyerekből.

— Jövő héten átmegyek Montenegróba a birkatolvajok fejedelméhez. Beszélük, hogy ő főnsége is szereti a farba játékot Csakattól tartok, hogy el találom tőle nyerni azt a komisz országját.

— Haza jövök, hát egy istentelen nagy végrehajtói pecsét csufondároskodik a könyvtáromon. Házi gazdámnak adóhátraléka fejében az én könyvtáramat foglalták le. Szegény kincstár. Azonnal részvétiratot intéztem Exner Nándor urhoz.

— Jegyzőkönyvem a cigaretté-papíros könyvecském. Ebbe írom bele az adósságaimat s így az én cigarettáim az igazi gondúzők.

— De azért elszinám én az én váltóimat is, bár nincsenek kávéval impregnált szalmapapíroson kiálítva. Ez volna aztán a szivar! Az igazi »cuba curafuga madura.«

— Mondja nekem Kerkapoly: »Láttam, tegnap ismét hiányzott az előadáson!« (Mert jól ismer.) Mondom neki: »Kegyelmes uram, azt tudtam, nincs prelekczió!« Rám förmed: »Hát maga hogy tudhat olyat, ami nincs?!« Vágok vissza neki: »Ép úgy, a hogy excellentiád meglátja a hiányzó!« Le volt pipálva az öreg.

— Az év legszebb hónapja a februárius! Milyen felcséges állapot, az ember 28 ikán lefekszik és másnap 1-én ébred fel.

MÁRDEKI TROMBITA.

A falu bolondja.

Dona. No, ezentég má ráérünk bő ögyi, tens ur! Halla, tens ur! Mér mongyák nekem mindétig, ho' gyerek; te koszos gyerek! Mikor má nem vaok a!

Tensur. Dehozy nem vagy, hiszen még a bajuszd helye sincs meg.

Dona. A' nem baj tensur; hanem én bebizonyítottam, ho'nnem vaok gyerek. Gyűjjön, fűzessen be a színházbo -- maj' megláttyo, annak-e gyerekjegyet?

Dona. Hőj tensur e nyavalláját! de kutyávu e' fárottam.

Tensur. Mibe te kis kutyám?

Dona. Hát ennyi gániczát attak, ho' csaknem belegebettem a' zevésbe.

Tensur. Ugy kell neked!

Dona. Hanem hall tensur! ezér' e' kis ádomást is megérdemlek ám.

*

Tensur. Vergányó! Dani te!

Dona. Tessék?

Tensur. Menj a pinczébe, hozz fel egy üveg bort!

Dona. Csak illeneket ne parancsogátna tensur, mikor u' ffélek lemennyi.

Tensur. Né félj te csacsi, nincs oda lent senki sem.

Dona. Iszen ippeig az e baj.

*

Dona. Tensur gyűjjön, mennyünk e' a Becsali csárdábo, igyunk e' jókorát — aután majd jó beálléttunk; aután peig jó' elaluszunk, mint a bunda. Akkor peig nem mernek bennünket fokóttényi, gondolák magukba, ho' maj' megfűzetnek, ha főkeenek. Mikor peig főébredünk — aszongyuk: mink nem emlékszünk rá, ho' adósságot csinátunk vóna —, mer részegek vótunk.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Beismerte ugyan védenezem, hogy a lopást elkövette, de azt bebizonyítani nem tudja.

— 25 éve működöm már a védői pályán, de még ily nevezetes bűnügyben nem vettem részt.

MŰFORDÍTÁSOK.

Quatuor hic equos vidi tondentes campum late, candore nivali = Itt láttam négy lovat egy fehér kandúrral borotválkozni a széles mezőn.

Summo cumque monte videmus = Disznót és mókust láttam hegyen.

Solamenque mali = És Máli »ament« szől.

(Cicero in L. Catilina I. Cap 5., *Pestem iam effugimus.* = Pestről már megszöktünk.)

(Horatius Carminum Lib. III. Oda 15.) *Mature inter virgines ludere* = Érett vagyok szűzek közt mulatni.

(Horatius Carminum Lib. IV. Oda 11.) *Est mihi nonum annum cadus* = Van nekem egy kilencz éves kádóm.

(Horatius Carminum Lib. I. Oda 31.) *Me pascunt olivae, me cichorea levesque* = Engem olaj, czikóri és leves táplál.

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK.

— A tudósok kisütötték, hogy Krisztus három évvel előbb született, mint eddig hittük. Ezután tehát így mondják majd: Krisztus a harmadik évben született ante Christi natum.

— Bár én, az igaz, nem olvasom a »B. J.-t, betettek oda már nagyobb embereket is nálamnál; pl. Wenzliádat, Lenhoseket, Kossuthot, sőt a mathesis tanárának is egynehány tételét. Jó tanuló bizonyosan nem tette, mert ha ugrik is a nyelvem és egyik gondolatom a másikba is botlik, ő nem ér rá ily hitványságokat feljegyezni.

— Valjon mondhatom-e azt, hogy a tigris szénát lopott? Nem mondhatom. Mert a tigris ragadozó állat. Lopni csak az ember tud.

— Azok a helynevek, a melyek »vár« szóval végződnek, e kérdésre hol? — két t-t vesznek föl. P. o. Pécs — *Pécssett*.

Szent förmedvény.

— Hiven a »Közoktatás« nyomán. —

Megütöm a hegyet! micsoda czudarság azt állítani, hogy van felekezet nélküli iskola? Ördögi képtelenség a felekezet nélküli állam, hiszen azt csak a pokol ezimborája nem tudja, hogy a mely államban kálomista, lutheranus, görög, zsidó stb. felekezet van, nem lehet más, mint katolikus! A ki ezt nem hiszi, kárhöz-

zék el! Luctoris salutem! Ezt algebrailag be lehet bizonyítani, csak hogy nem hitvány szabadoncz, sem szakadoncz algebraival, hanem jó katolikus algebraival. Ime: $a + x = 9$ disznó meg 3 lud, ami logarythmikus főfejtésben jelent 62 szamarat. Lectoris salutem!

Kell nektek iskolaszék? Pökheni parasztszék ti nektek, hentes szék, olyan szék, a melyben van árnyék! Lectoris salutem!

Olvassátok az írást, de nem értitek! A világtörténetből nem okultok: mert az ördög van bennetek és nem szállott meg titeket a lonkai szentlélek! Pusztultok mindnyájan, mint a polya! Megütöm a hegyet, kutyateremtette! Lectoris salutem! Nem látjátok ti vakok, hogy csak a katolikus államok állandók? A többi csak ephemer ujdononcz, tegnapi rongy! Csalogtja a pápát, át akar gyónni, mert jól tudja, hogy különben a pokolbeli ördögé lesz országostul! Lectoris salutem! Majd megmutatom én nektek, hol lakik az ördög és addig pukkadozzatok mérgetekben, ti ördög fajzatjai! Lectoris salutem!

Lubrícus Tomor,

confrater e shollis pusillis loncaimesnis

— Folyamodó levél. —
(Belül.)

Nagy Miltóságú m. k. ministerium!

Asz 4 Evi fáradságom után Czéla nemjühetek, és vágyok oly batór a Nagymiltóságú m. k. minisztériumhoz fölmondni és szépen kérem miltóztatásig nyekem megengedny megnöszöny.

Oka hogy Czéla nemjühetek mert semmi felé Ögyvid nem akarja engemet heleséteni és partot fogni, mert nemreimili aszt Czéla hozni.

5 Eve, hogy szerencsétlenül meg Nösöltem és oka szétválásztanák, mert ő aszt a Női Leggyálatosabb Éllyelet folytatja! Mellég lévő Bizonytvanok!

I. A. asz Hazatcsagi Bizonyitvány.

II. B. asz szét válló Bizonyitvány.

III. C. asz. Atlépbő Bizonyitvány. asz-Evangelikus Hétre.

III. D. A volt feleségem, a val nem törődik ha meg Nösölük, vagy és tehetek kedvem szerént.

V. E. asz m. k. sz. Varosanak Lakosa vagyok.

Kelt Zs — n

Allazatos szolgáljuk

B. J.

(Kívül.)

Folyamodás a Nagy m. k. Miltóságú Ministeriumhoz Ésmíteli kerelmít Egy Megnöszölésért B. J. sítás. m. k. sz. Z. varás. ban Lakos!

— Levél czím. —

A debreczeni postán hever egy idő óta egy kézbesíthetetlen levél, melyre ilyen »Otreez« van rápingálva:

»Adasék ez a levél! kedves szülő apámnak a kezibe a Csorda járáson a ki fodor Csobány

fizesse az áratt othon írja az ő fia a Palkó a bakancsos Debrecenből a kaszárnyából a hun van most

az arát majd othon kifizetik De elküldgyik ám.«

— Magyar műszavak. —

(A »Nyelvtör« figyelmebe.)

A számtolóka. (Règle à Calcul.)

Irta Hermann Emil, az erömftan tanára a selmecei bányaakademián.

Nyomatott Joerges Agostonnál Selmecezen. (Évszám hiányzik.) 48 oldal 8-ad rét.

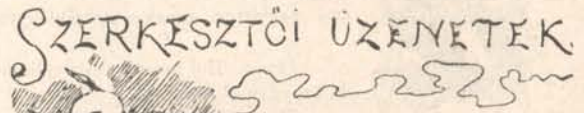
Jelszó »Az idő pénz« I. Bevezetés.

»A számtolóka vonaszalakú hasdó, melynek hornyában ide s lova tolható a tolongó.«

— „Egyetértés.“ —

(»Egy méregkeverőből szerelmel« cz. regényből.)

A herczeg felhőt, melyek homlokán tornyosultak, hangos kacajjal váltá fel.

Mongol. Tatár észjárás. Megpróbáljuk. — St. B. Az egyiket minden habozás nélkül. Folytassa. — Serp. Mire való a szerkesztő?

Avagy érti ezt a »Pápai Lpk« érdemes redaktora, amidőn K. B. ur ezt fordítja bele a lapja tárczájába: »a kétségbeesés marczonásága fogja el az öreget?« — F. A. Nincs adobutczán libamáj olyan kövér, mint a csodabogar. Közöljük. — F. D. Teszi. — Kilszts. Nem kultiváljuk e generet. Nem is egészen új az éle. A kidolgozás szorgalmas. De hogy őn sis az ily magyartalanságba szédült bele: »van már neki kökény zere tő.« szeretője helyett! — Tündér Houa. Azt Váli Béla ur a »Phil. közl.« ez idei 1-ső számában nem mondhatja komolyan, hogy a hőse »magasan túlszárnyalja azok légkör t.« Mert a légtérben csak nem röpülhet az istenadta. A többin hagyjuk meg »orvaszatlan« az elmézés »ködleplét.« — Ignif. Csak adon exciád alkalmat, majd élünk az engedelemmel. — I. + S. Kara = nép: fehér-nép? Nem értjük. S bár azt is megsügték nekünk, hogy k a r a ráczul fekete tét jelent; még sem bírtuk kitalálni az elmézés nyitját. — St. J. K. A. Már most tudjuk az utját. Engedelmével hovaelőbb. — T. L. Majd csak elviseljük valahogy: őn is, mi is, a »Nytrmgy Kzlny« St. Beuvejének reitentő íteletét. Nagy irigységünk tárgya ő. Egyrészt, mert a boldognak annyit az érkezése, hogy hónapokon át vesződhetik egy cikk magyaráza tával; meg aztán a naivságiért, a midőn oly szeretetreméltó szerénységgel hirdeti, hogy elemzésének folytatása »még sokkal érdekesebb lesz.« Mi beértük ennyivel. — E. S. Régi izléstelesekkel izetlen változatai. — Ppcs. A dominus maga is csak úgy beszél, mintha nem »vándarulta« volna ide be. Annyit azonban tegyen meg a kedvére, hogy jobban megtanulja a helyes írást. — H. Bl. A »P. Hrlp« nyertes cikkében csakugyan furcsa az, hogy most született baba játszik az apja bozontos bajuszával. Nem szükséges bábaságot tudni, hogy ilyen hibát kikerüljön az írő. De meg különben is emlékeztet a Jókainak a kilencz gyermekes elbeszélésére. Mindamellét el kell ismerni benne a sok jó részletet. Az igaz, hogy a második vagy harmadik nyertesnek, Sziklaynak a cikke: tartalomban s előadásban különb amannál. De hát a bíró is csak véges elméjű ember. — L. Á. Nem értjük. — Inpstr. Csak hadd ériék. — M. J. A »szabad nő« tájszólam lehet. Az őn értelmezése szerint mi nem ismerjük. De különben is közölhetetlen volna az őn »jó élce.« — S. P. Nem bírtuk megelni a vastag iratesomában az elmézés mustármagját. — L. E. Nem váltak be. — X. Hasonlót szándékoztunk rajzoltatni. De a helyzet még nem felel meg teljesen a főfogásnak.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.